

[Holmberg.]

endnu, men jeg tror altså, at det også kommer med.

De kommunale organisationer har i princippet givet tilslutning og accepteret en begrænsning af de grundejerne påhvilede forpligtelser. Det gælder dog ikke København og Frederiksberg. Jeg kan da godt se visse vanskeligheder, men jeg er overbevist om, at de er ikke større, end at de kan overvindes.

I den sidste paragraf i lovforslaget, § 22, står, at denne lov ikke gælder for Grønland og Færøerne. Jeg kan knap nok forstå, at de to store kommuner, i særdeleshed København, som er gået imod, næsten vil have indført i loven, at denne lov gælder ikke for Grønland, Færøerne og København. Vi må næsten læse på den måde, når vi ser deres modstand mod lovforslaget.

Men det er da rimeligt, at vi fortsætter drøftelserne i udvalget, og på mit partis vegne kan jeg i alle tilfælde tilsige velvillig behandling.

Amtoft: Som allerede sagt er det lovforslag om vintervedligeholdelse m. m. af veje, som vi her behandler, en genfremsættelse, og det skulle i og for sig sige os, at der ikke var grund til mange kommentarer, men der er, som det allerede er nævnt, foretaget nogle væsentlige ændringer i det oprindelige forslag.

Jeg hilser med stor tilfredshed, at ejerne af ejendomme langs offentlige veje ifølge forslaget nu ikke længere har forpligtelser med hensyn til selve kørebanen, men kun med hensyn til selve fortovet. Der er imidlertid stærke ønsker om, at også forpligtelsen med hensyn til snerydning og grusning af fortove overgår fra grundejerne til kommunen. Selv om snerydning kan have en gavnlig indflydelse på mange menneskers kondition og helbred, er jeg ganske klar over, at det for endnu flere er en ubehagelig og byrdefuld pligt. Kommunernes maskinpark bliver mere og mere effektiv — det er allerede sagt — men alligevel vil det for

nogle kommuner medføre uoverstigelige vanskeligheder, hvis også fortovene kommer ind under kommunernes forpligtelser.

Det fastslås i lovforslaget, at kommunerne kan overtage grundejernes forpligtelser, eventuelt mod betaling fra grundejerne. Imidlertid har fortolkningen af momsloven hidtil i praksis stillet sig hindrende for en sådan løsning, og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om der er sket eller vil ske en ændring af det forhold.

I henhold til lovforslaget kan forpligtelsen til vintervedligeholdelse af en vej ikke pålægges grundejere, hvis der er adgangsbegrænsning til vejen. En sådan bestemmelse lyder rimelig, men kan desværre have den uheldige virkning, at kommunerne i visse tilfælde ved planlægning af nye boligkvarterer vil være tilbageholdende med hensyn til at udforme eller godkende planer, der forudsætter facadeløse veje, hvorfra der udgår blinde udstykningsveje. I dette tilfælde skal kommunerne nemlig overtage vedligeholdelsen af den facadeløse vej.

Jeg vil gerne have drøftet også dette forhold i udvalget, men skal i øvrigt på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling i udvalget.

Arne Larsen: Lovforslaget, som vi nu behandler, er jo en genfremsættelse af et i sidste samling fremsat lovforslag med samme titel og omtrent samme indhold, og jeg har i og for sig lyst til at understrege, at det jo er et udmærket socialistisk forslag, der her er fremsat.

Stort set kan jeg henholde mig til, hvad jeg på mit partis vegne fremførte ved lovforslagets første behandling den 10. december sidste år. I det dengang nedsatte folketingsudvalg var der en del diskussion frem og tilbage om, hvor meget eller hvor lidt vintervedligeholdelse man af praktiske grunde skulle overlade til private husejere at foretage ved og på offentlige veje, idet der jo stort set var enighed om, at på befærdede veje og veje af trafikal betydning var det hensigtsmæssigt, at kommunernes